

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/56/ES

zo 17. júna 2008,

ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky
(rámcová smernica o morskej stratégii)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Medzi morské vody, ktoré patria pod suverenitu a súdnu právomoc členských štátov Európskej únie, patria vody Stredozemného mora, Baltského mora, Čierneho mora a severovýchodnej časti Atlantického oceánu vrátane vôd okolo Azor, Madeiry a Kanárskych ostrovov.
- (2) Je zrejmé, že tlaky na morské prírodné zdroje a dopyt po ekologických službách súvisiacich s morom sú často privysoké a že je potrebné, aby Spoločenstvo znížilo svoj vplyv na morské vody bez ohľadu na to, kde sa tento vplyv prejavuje.

(3) Morské prostredie predstavuje vzácne dedičstvo a ako také sa musí chrániť, zachovávať, a ak je to možné, obnovovať s konečným cieľom zachovať biodiverzitu a zabezpečiť existenciu rozmanitých a dynamických oceánov a morí, ktoré sú čisté, zdravé a produktívne. V tomto ohľade by sa touto smernicou malo okrem iného podporiť začlenenie environmentálneho hľadiska do všetkých príslušných politických oblastí a mal by sa zabezpečiť environmentálny pilier budúcej morskej politiky Európskej únie.

(4) V súlade s rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES z 22. júla 2002, ktorým sa ustanovuje šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva ⁽⁴⁾, sa vypracovala tematická stratégia ochrany a zachovania morského prostredia so všeobecným cieľom podporovať trvalo udržateľné využívanie morí a zachovať morské ekosystémy.

(5) Vypracovanie tematickej stratégie a jej vykonávanie by sa malo zamerať na zachovanie morských ekosystémov. Tento prístup by mal zahŕňať chránené oblasti a mal by sa zaoberať všetkými ľudskými činnosťami, ktoré vplývajú na morské prostredie.

(6) Vytvorenie chránených morských oblastí vrátane oblastí, ktoré už boli alebo majú byť uvedené v smernici Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (smernica o biotopoch) ⁽⁵⁾ (ďalej len „smernica o biotopoch“), smernici Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva ⁽⁶⁾ (ďalej len „smernica o vtákoch“) a v medzinárodných alebo regionálnych dohodách, ktorých zmluvnými stranami sú Európske spoločenstvo a dotknuté členské štáty, je významným prínosom k dosiahnutiu dobrého environmentálneho stavu podľa tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 185, 18.8.2006, s. 20.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 206, 29.8.2006, s. 5.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. novembra 2006 (Ú. v. EÚ C 314 E, 21.12.2006, s. 86), spoločná pozícia Rady z 23. júla 2007 (Ú. v. EÚ C 242 E, 16.10.2007, s. 11) a pozícia Európskeho parlamentu z 11. decembra 2007 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady zo 14. mája 2008.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2006/105/ES (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 368).

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 103, 25.4.1979, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2006/105/ES.

- (7) Vytvorenie takýchto chránených oblastí podľa tejto smernice bude dôležitým krokom k splneniu záväzkov prijatých na Svetovom summite o trvalo udržateľnom rozvoji a v Dohovore o biologickej diverzite, schváleným rozhodnutím Rady 93/626/EHS⁽¹⁾, a prínosom k vytvoreniu jednotných a reprezentatívnych sietí takýchto oblastí.
- (8) Pri uplatnení prístupu založenom na ekosystémoch na riadenie ľudských činností a pri súčasnom umožnení trvalo udržateľného využívania morských zdrojov a služieb súvisiacich s morom by sa prvoradá pozornosť mala venovať dosiahnutiu alebo udržaniu dobrého environmentálneho stavu morského prostredia Spoločenstva, jeho ďalšej ochrane a zachovávaniu a zabráneniu následnému zhoršovaniu jeho stavu.
- (9) Na dosiahnutie uvedených cieľov je potrebný transparentný a ucelený právny rámec. Tento rámec by mal prispieť k súdržnosti jednotlivých politík a posilniť začlenenie environmentálnych otázok do iných politík, ako napríklad do spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, spoločnej poľnohospodárskej politiky a iných príslušných politík Spoločenstva. Legislatívny rámec by mal poskytovať celkový rámec činnosti a umožniť, aby prebiehajúca činnosť bola koordinovaná, konzistentná a riadne integrovaná s činnosťou prebiehajúcou podľa iných právnych predpisov Spoločenstva a medzinárodných dohôd.
- (10) Rozmanité podmienky, problémy a potreby jednotlivých morských regiónov alebo subregiónov tvoriacich morské prostredie Spoločenstva si vyžadujú rozdielne a špecifické riešenia. Táto rozmanitosť by sa mala zohľadniť vo všetkých štádiách prípravy morských stratégií, ale najmä pri príprave, plánovaní a realizácii opatrení určených na dosiahnutie dobrého environmentálneho stavu morského prostredia Spoločenstva na úrovni morských regiónov a subregiónov.
- (11) Každý členský štát by preto mal vypracovať pre svoje morské vody morskú stratégiu, ktorá bude napriek špecifickému zameraniu na jeho vlastné vody odzrkadľovať celkovú perspektívu príslušného morského regiónu alebo subregiónu. Konečným výsledkom morských stratégií by mala byť realizácia programov opatrení určených na dosiahnutie alebo udržanie dobrého environmentálneho stavu. Od členských štátov by sa však nemalo vyžadovať, aby podnikali osobitné kroky, ak neexistuje významné riziko pre morské prostredie alebo ak by náklady boli neprimerané riziku pre morské prostredie, pod podmienkou, že akékoľvek rozhodnutie nevytvája činnosť sa riadne odôvodní.
- (12) Pobrežné vody vrátane ich morského dna a podložia sú neoddeliteľnou súčasťou morského prostredia a táto smernica by sa na ne mala takisto vzťahovať, pokiaľ sa konkrétnymi aspektmi environmentálneho stavu morského prostredia nezaobera už smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva⁽²⁾ alebo iné právne predpisy Spoločenstva, s cieľom zabezpečiť komplementárnosť a zároveň zabrániť zbytočnému preľnaniu.
- (13) Z dôvodu cezhraničného charakteru morského prostredia by členské štáty mali spolupracovať, aby sa zabezpečilo koordinované vypracúvanie morských stratégií pre jednotlivé morské regióny alebo subregióny. Keďže morské regióny alebo subregióny si členské štáty delia s inými členskými štátmi i tretími krajinami, členské štáty by mali vynaložiť všetko úsilie na to, aby sa zabezpečila úzka koordinácia so všetkými členskými štátmi a tretími dotknutými krajinami. Ak je to praktické a vhodné, mali by sa na zabezpečenie takejto koordinácie využiť existujúce inštitucionálne štruktúry zriadené v morských regiónoch alebo subregiónoch, a najmä regionálne morské dohovory.
- (14) Členské štáty s hranicami v rovnakom morskom regióne alebo subregióne, na ktorý sa vzťahuje táto smernica a v ktorom je stav mora natoľko kritický, že je potrebné bezodkladne konať, by sa mali snažiť dohodnúť na pláne činnosti vrátane skoršieho začatia plnenia programov opatrení. V takýchto prípadoch by sa mala Komisia vyzvať, aby zvažila poskytnutie podpory členským štátom pre ich zvýšené úsilie o zlepšenie morského prostredia tým, že daný región stanoví za pilotný projekt.
- (15) Nie všetky členské štáty majú morské vody, ako sú vymedzené v tejto smernici, a preto by mal byť účinok jej ustanovení, ktoré sú určené výhradne členským štátom, ktoré morské vody majú, obmedzený na tieto členské štáty.
- (16) Keďže na dosiahnutie spolupráce a koordinácie je nevyhnutná činnosť na medzinárodnej úrovni, táto smernica by mala ešte viac zlepšiť ucelenosť príspevku Spoločenstva a jeho členských štátov vyplývajúceho z medzinárodných dohôd.

(1) Ú. v. ES L 309, 13.12.1993, s. 1.

(2) Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2008/32/ES (Ú. v. EÚ L 81, 20.3.2008, s. 60).

- (17) Tak Spoločenstvo, ako aj jeho členské štáty sú každý stranami Dohovoru OSN o morskom práve (UNCLOS) schváleného rozhodnutím Rady 98/392/ES z 23. marca 1998 o uzatvorení dohovoru o morskom práve a dohody z 28. júla 1994 o vykonávaní jeho časti XI Európskym spoločenstvom⁽¹⁾. V tejto smernici by sa preto mali v plnej miere zohľadniť povinnosti Spoločenstva a jeho členských štátov vyplývajúce z týchto dohôd. Okrem ustanovení o morských vodách zmluvných strán UNCLOS zahŕňa všeobecné povinnosti, ktorými sa má zabezpečiť, aby činnosti v súdnej právomoci alebo pod kontrolou zmluvnej strany nespôsobili škodu za hranicami jej morských vôd a aby sa zabránilo tomu, aby sa škody a riziká prenášali z jednej oblasti do druhej alebo aby sa jeden druh znečistenia zmenil na iný.
- (18) Táto smernica by mala podporovať aj jednoznačné stanovisko, ktoré Spoločenstvo v súvislosti s Dohovorom o biologickej diverzite zaujalo k otázkam zastavenia straty biodiverzity, zabezpečenia trvalo udržateľného využívania a zachovávanía morskej biodiverzity a zriadenia globálnej siete chránených morských oblastí do roku 2012. Okrem toho by mala prispieť k dosiahnutiu cieľov Siedmej konferencie strán Dohovoru o biologickej diverzite, ktorá prijala starostlivo zostavený program prác týkajúcich sa morskej a pobrežnej biodiverzity s množstvom cieľov, zámerov a činností zameraných na zastavenie straty biologickej diverzity na národnej, regionálnej a globálnej úrovni a zabezpečenie schopnosti morských ekosystémov podporovať poskytovanie tovaru a služieb, ako aj pracovný program pre chránené oblasti s cieľom zriadiť a udržiavať ekologicky reprezentatívne systémy chránených morských oblastí do roku 2012. K tomuto procesu významne prispeje povinnosť členských štátov určiť podľa smernice o vtácoch a smernice o biotopoch lokality sústavy Natura 2000.
- (19) Táto smernica by mala prispievať k plneniu povinností a významných záväzkov Spoločenstva a členských štátov vyplývajúcich z niekoľkých súvisiacich medzinárodných dohôd týkajúcich sa ochrany morského prostredia pred znečisťovaním: Dohovoru o ochrane morského prostredia v oblasti Baltského mora schváleného rozhodnutím Rady 94/157/ES⁽²⁾, Dohovoru o ochrane morského prostredia v severovýchodnom Atlantiku schváleného rozhodnutím Rady 98/249/ES⁽³⁾ vrátane jeho novej prílohy V o ochrane a zachovaní ekosystémov a biologickej rozmanitosti tejto morskej oblasti a príslušného dodatku 3 schváleného rozhodnutím Rady 2000/340/ES⁽⁴⁾, Dohovoru o ochrane morského prostredia a pobrežných oblastí Stredozemného mora schváleného rozhodnutím Rady 77/585/EHS⁽⁵⁾ a jeho zmeny a doplnenia z roku 1995 schválených rozhodnutím Rady 1999/802/ES⁽⁶⁾, ako aj jeho protokolu o ochrane Stredozemného mora proti znečisťovaniu pozemných zdrojov schváleného rozhodnutím Rady 83/101/EHS⁽⁷⁾ a jeho zmeny a doplnenia z roku 1996 schválených rozhodnutím Rady 1999/801/ES⁽⁸⁾. Táto smernica by mala prispieť aj k plneniu povinností členských štátov vyplývajúcich z Dohovoru o ochrane Čierneho mora pred znečistením, na základe ktorého prijali významné záväzky týkajúce sa ochrany morského prostredia pred znečistením. Spoločenstvo ešte nie je stranou dohovoru, ale má vo vzťahu k nemu štátúť pozorovateľa.
- (20) Je potrebné vyzvať tretie krajiny, ktorých morské vody patria do rovnakého morského regiónu alebo subregiónu ako členský štát, aby sa zapojili do procesu ustanoveného v tejto smernici, čím by uľahčili dosiahnutie dobrého environmentálneho stavu v dotknutom morskom regióne alebo subregióne.
- (21) Na dosiahnutie cieľov tejto smernice je rozhodujúce zabezpečenie integrácie cieľov ochrany, riadiacich opatrení a činností monitorovania a posudzovania stanovených pre opatrenia územnej ochrany, napríklad osobitne chránené územia (special areas of conservation), územia osobitnej ochrany (special protection areas) alebo chránené morské oblasti.
- (22) Takisto treba zohľadňovať biodiverzitu a možnosti morského výskumu spojeného s hlbokomorským prostredím.
- (23) Keďže programy opatrení realizované podľa morských stratégií budú efektívne len vtedy, ak sa zostavia na základe dobrých znalostí o stave morského prostredia v konkrétnej oblasti a ak budú podľa možnosti čo najlepšie prispôbené možným potrebám príslušných vôd v prípade každého jednotlivého členského štátu a v rámci všeobecnej perspektívy dotknutého morského regiónu alebo subregiónu, je potrebné zabezpečiť vypracovanie vhodného rámca vrátane morského výskumu a monitorovacích činností pre informovanú tvorbu politiky na vnútroštátnej úrovni. Pokiaľ ide o úroveň Spoločenstva, podpora súvisiaceho výskumu by mala byť neustále súčasťou politik výskumu a vývoja. Dôležitým krokom týmto smerom je zohľadnenie záležitostí týkajúcich sa mora v siedmom rámcovom programe pre výskum a vývoj.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 179, 23.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 73, 16.3.1994, s. 19.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 104, 3.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 118, 19.5.2000, s. 44.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 240, 19.9.1977, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 322, 14.12.1999, s. 32.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 67, 12.3.1983, s. 1.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 322, 14.12.1999, s. 18.

- (24) Ako prvý krok v rámci prípravy programu opatrení by členské štáty mali v morských regiónoch alebo subregiónoch uskutočniť analýzu znakov a charakteristík svojich morských vôd a tlakov a vplyvov na ne, pričom by mali zistiť prevládajúce tlaky a vplyvy na tieto vody, a hospodársku a sociálnu analýzu ich využívania a nákladov súvisiacich so zhoršovaním stavu morského prostredia. Ako základ pre svoje analýzy môžu využiť posúdenia, ktoré sa už vykonali v kontexte regionálnych morských dohovorov.
- (25) Na základe týchto analýz by potom členské štáty mali určiť pre svoje morské vody súbor charakteristík dobrého environmentálneho stavu. Na tieto účely je vhodné prijať opatrenia na vytvorenie kritérií a metodických noriem, aby sa zabezpečila jednotnosť a možnosť porovnávať morské regióny a subregióny, pokiaľ ide o mieru, do akej sa v nich dosahuje dobrý environmentálny stav. Na ich vytváraní by sa mali zúčastniť všetky zainteresované strany.
- (26) Ďalším krokom k dosiahnutiu dobrého ekologického stavu by malo byť stanovenie environmentálnych cieľov a vytvorenie monitorovacích programov na priebežné posudzovanie, čím sa umožní pravidelné hodnotenie stavu dotknutých morských vôd.
- (27) Členské štáty by mali potom vytvoriť a vykonávať programy opatrení, ktoré sú určené na dosiahnutie alebo udržanie dobrého environmentálneho stavu v dotknutých vodách a zároveň na plnenie požiadaviek Spoločenstva, medzinárodných požiadaviek a potrieb dotknutých morských regiónov alebo subregiónov. Tieto opatrenia by sa mali navrhovať na základe zásady predbežnej opatrnosti a zásad, podľa ktorých by sa mali prijať preventívne opatrenia, ekologická škoda by sa mala prednostne napraviť pri zdroji a znečisťovateľ by mal platiť.
- (28) Vzhľadom na presnosť zamerania je vhodné, aby tieto kroky podnikli členské štáty. Na zabezpečenie jednotnej činnosti v rámci Spoločenstva ako celku a vo vzťahu k záväzkom na globálnej úrovni je nevyhnutné, aby členské štáty oznámili podniknuté kroky Komisii, aby mohla posúdiť jednotnosť činností v celom dotknutom morskom regióne alebo subregióne a prípadne poskytnúť usmernenie k možným potrebným úpravám.
- (29) Členské štáty by mali prijať opatrenia potrebné na dosiahnutie alebo udržanie dobrého environmentálneho stavu morského prostredia. Je však potrebné uznať, že dosiahnutie alebo udržanie dobrého environmentálneho stavu po každej stránke sa vo všetkých morských vodách možno nebude dať docieľiť do roku 2020. Preto z hľadiska spravodlivosti a uskutočniteľnosti je vhodné prijať opatrenia pre prípady, keď členský štát nebude schopný dosiahnuť želanú úroveň stanovených environmentálnych cieľov alebo dosiahnuť alebo udržať dobrý environmentálny stav.
- (30) V tejto súvislosti by sa mali ustanoviť dva osobitné prípady. Prvý osobitný prípad sa týka situácie, keď členský štát nie je schopný splniť svoje environmentálne ciele z dôvodu činnosti alebo nečinnosti, za ktorú nie je dotknutý členský štát zodpovedný, alebo z prírodných príčin, alebo pôsobením vyššej moci, alebo z dôvodu opatrení, ktoré tento členský štát prijal pre prvoradý verejný záujem, ktorý prevažuje nad negatívnym vplyvom na životné prostredie, alebo pretože prírodné podmienky neumožňujú, aby sa stav morských vôd včas zlepšil. Dotknutý členský štát by mal zdôvodniť, prečo sa nazdáva, že takýto osobitný prípad nastal, a identifikovať príslušnú oblasť, a mal by prijať primerané opatrenia *ad hoc*, ktorých cieľom je pokračovať v snahe o splnenie environmentálnych cieľov, zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu stavu postihnutých morských vôd a zmierniť nepriaznivý vplyv v danom morskom regióne alebo subregióne.
- (31) Druhý typ osobitného prípadu sa týka situácie, keď členský štát zistí problém, ktorý má vplyv na environmentálny stav jeho morských vôd, a dokonca možno aj na celý príslušný morský región alebo subregión, ale nemožno ho vyriešiť prostredníctvom opatrení prijatých na vnútroštátnej úrovni, alebo súvisí s inou politikou Spoločenstva alebo medzinárodnou dohodou. V takomto prípade by sa malo zabezpečiť, aby Komisia bola primeraným spôsobom informovaná pri oznamovaní programov opatrení, a ak je potrebný zásah Spoločenstva, aby sa Komisii a Rade poskytli primerané odpovede.
- (32) Je však nevyhnutné, aby flexibilita zavedená pre osobitné prípady podliehala kontrole na úrovni Spoločenstva. V súvislosti s prvým osobitným prípadom je teda vhodné, aby sa venovala náležitá pozornosť efektívnosti každého prijatého opatrenia *ad hoc*. Okrem toho v prípadoch, keď sa členský štát odvoláva na opatrenia prijaté z prvoradých dôvodov verejného záujmu, Komisia by mala posúdiť, či akékoľvek úpravy alebo zmeny morského prostredia vykonané v dôsledku takéhoto opatrenia nespôsobili trvalé vylúčenie alebo znemožnenie dosiahnutia dobrého environmentálneho stavu v príslušnom morskom regióne alebo subregióne, alebo v morských vodách iných členských štátov. Ak sa Komisia nazdáva, že ustanovené opatrenia nie sú dostatočné alebo vhodné na zabezpečenie jednotnej činnosti v dotknutom morskom regióne alebo subregióne, mala by poskytnúť usmernenie k možným potrebným úpravám.

- (33) Pokiaľ ide o druhý osobitný prípad, Komisia by mala záležitosť zväziť a odpovedať v lehote šiestich mesiacov. Komisia by mala prípadne pri predkladaní súvisiacich návrhov Európskemu parlamentu a Rade zohľadniť odporúčania dotknutého členského štátu.
- (34) Vzhľadom na dynamický charakter morských ekosystémov a ich prirodzenú premenlivosť, a keďže tlaky a vplyvy pôsobiace na ne sa môžu meniť zároveň s vývojom rozličných modelov ľudskej činnosti a vplyvom zmeny klímy, je dôležité zobrať na vedomie, že stanovenie dobrého environmentálneho stavu sa možno bude musieť časom upravovať. Je preto vhodné, aby programy opatrení na ochranu a riadenie morského prostredia boli flexibilné, adaptabilné a zohľadňovali vedecký a technický vývoj. Je teda potrebné zabezpečiť pravidelné aktualizovanie morských stratégií.
- (35) Ďalej je potrebné zabezpečiť uverejňovanie programov opatrení a ich aktualizácií a podávanie priebežných správ, ktoré opisujú pokrok vo vykonávaní týchto programov, Komisii.
- (36) Aby sa zabezpečila aktívna účasť širokej verejnosti na tvorbe, vykonávaní a aktualizácii morských stratégií, je potrebné ustanoviť riadne informovanie verejnosti o rozličných prvkoch morských stratégií alebo súvisiacich aktualizáciách, ako aj na požiadanie poskytovať dôležité informácie použité pri vypracúvaní morských stratégií a v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí.
- (37) Komisia by mala predložiť prvú hodnotiacu správu o vykonávaní tejto smernice v priebehu dvoch rokov od získania informácií o všetkých programoch opatrení, v každom prípade najneskôr do roku 2019. Následné správy Komisie by sa potom mali uverejňovať každých šesť rokov.
- (38) S cieľom zabezpečiť súlad so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE) ⁽¹⁾, je potrebné prijať metodické normy na posúdenie stavu morského prostredia, monitorovania, environmentálnych cieľov a technických formátov na účely prenosu a spracovania údajov.
- (39) Opatrenia upravujúce riadenie rybného hospodárstva sa môžu prijímať na základe vedeckých odporúčaní a v rámci spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva ustanovenej v nariadení Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu ⁽²⁾ s cieľom podporovať dosiahnutie cieľov tejto smernice vrátane úplného zastavenia rybolovu v určitých oblastiach v záujme zaistenia integrity, štruktúry a fungovania ekosystémov, ktoré sa majú udržať alebo obnoviť, a prípadne chrániť okrem iného plochy určené na rozmnožovanie, chov a kŕmenie. Článok 30 a 31 Zmluvy o Euratomе upravuje vypúšťanie a emisie, ktoré sú dôsledkom využívania rádioaktívneho materiálu, a preto by sa táto smernica nemala nimi zaoberať.
- (40) Spoločná politika v oblasti rybného hospodárstva by mala zohľadňovať vplyvy rybolovu na životné prostredie, ako aj ciele tejto smernice, a to aj v budúcej reforme.
- (41) V prípade, že sa členské štáty domnievajú, že je žiaduca činnosť v uvedených oblastiach alebo v iných oblastiach súvisiacich s inou politikou Spoločenstva alebo medzinárodnou dohodou, mali by predložiť vhodné odporúčania pre činnosť Spoločenstva.
- (42) Závažné environmentálne problémy, najmä tie, ktoré sú spôsobené zmenou klímy, týkajúce sa arktických vôd, susediaceho morského prostredia, ktoré má pre Spoločenstvo osobitný význam, musia posúdiť inštitúcie Spoločenstva a môžu si vyžiadať opatrenia zamerané na zabezpečenie environmentálnej ochrany Arktídy.
- (43) Keďže ciele tejto smernice, a to ochranu a zachovanie morského prostredia, zabránenie jeho zhoršovaniu, a ak je to možné, jeho obnovu v oblastiach, ktoré boli nepriaznivo ovplyvnené, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov tejto smernice možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (44) Programy opatrení a následná činnosť členských štátov by sa mali zakladať na prístupe k riadeniu ľudských činností založenom na ekosystémoch a na zásadách uvedených v článku 174 zmluvy, najmä na zásade predbežnej opatrnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 358, 31.12.2002, s. 59. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 865/2007 (Ú. v. EÚ L 192, 24.7.2007, s. 1).

- (45) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie ⁽¹⁾, ktorej článok 37 ustanovuje cieľ podporiť najmä integráciu vysokej úrovne ochrany životného prostredia a zlepšovania jeho kvality do politík Únie v súlade so zásadou trvalo udržateľného rozvoja.
- (46) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽²⁾.
- (47) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na upravenie príloh III, IV a V k tejto smernici podľa vedeckého a technického pokroku. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tejto smernice, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (48) Komisia by tiež mala byť splnomocnená na ustanovovanie kritérií a metodických noriem použitia členskými štátmi a na prijímanie špecifikácií a normalizovaných metód monitorovania a posudzovania. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tejto smernice jej doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa ustanovuje rámec, na základe ktorého členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie alebo udržanie dobrého environmentálneho stavu morského prostredia najneskôr do roku 2020.
2. Na tento účel sa vypracujú a vykonajú morské stratégie s cieľom:
 - a) chrániť a zachovávať morské prostredie, zabráňovať jeho znečisťovaniu alebo ak je to možné, obnovovať morské

ekosystémy v oblastiach, v ktorých boli vystavené nepriaznivým vplyvom;

- b) predchádzať prísunom do morského prostredia a znižovať ich v záujme postupného odstraňovania znečistenia v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 8 s cieľom zabezpečiť, aby nedochádzalo k žiadnemu závažnému vplyvu na morskú biodiverzitu, morské ekosystémy, ľudské zdravie alebo legítimne využívanie mora ani k ich ohrozeniu.

3. V morských stratégiách sa na riadenie ľudských činností uplatňuje prístup založený na ekosystémoch, ktorým sa zabezpečí, aby sa celkový tlak takýchto činností udržiaval na úrovni zlučiteľnej s dosahovaním dobrého environmentálneho stavu a aby nebola ohrozená schopnosť morských ekosystémov reagovať na zmeny spôsobené človekom, pričom umožňujú súčasným i budúcim generáciám trvalo udržateľné využívanie morských zdrojov a služieb súvisiacich s morom.

4. Táto smernica prispeje k súdržnosti jednotlivých politík, dohôd a legislatívnych opatrení, ktoré majú vplyv na morské prostredie, a jej cieľom je zabezpečiť, aby sa do nich včlenili environmentálne otázky.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica je uplatniteľná na všetky morské vody vymedzené v článku 3 ods. 1 a zohľadňuje cezhraničný dosah na kvalitu morského prostredia tretích krajín v tom istom morskom regióne alebo subregióne.

2. Táto smernica sa neuplatňuje na činnosti, ktorých jediným účelom je obrana alebo národná bezpečnosť. Členské štáty sa však snažia zabezpečiť, aby sa takéto činnosti vykonávali spôsobom, ktorý je v rámci primeranosti a uskutočniteľnosti v súlade s cieľmi tejto smernice.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje nasledujúce vymedzenie pojmov:

1. „morské vody“ sú:

- a) vody, morské dno a podložie, ktoré sa rozprestierajú od základnej línie, od ktorej sa meria rozloha výsostných vôd, smerom k otvorenému moru a siahajú až k najvzdialenejšiemu okraju oblasti, v ktorej členský štát má a/alebo uplatňuje jurisdikčné práva v súlade s dohovorom UNCLOS, s výnimkou vôd susediacich s krajinami a územiaми uvedenými v prílohe II k zmluve a zámorských departmánov a závislých území Francúzska, a

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

- b) pobrežné vody, ako sú vymedzené v smernici 2000/60/ES, ichorské dno a ich podložie, pokiaľ sa táto smernica alebo iné právne predpisy Spoločenstva nezaoberajú osobitnými aspektmi environmentálneho stavu morského prostredia;
2. „morský región“ je región mora vymedzený podľa článku 4. Morské regióny a ich subregióny sú určené na účely uľahčenia vykonávania tejto smernice a pri ich určovaní sa zohľadnili hydrologické, oceánografické a biogeografické vlastnosti;
3. „morská stratégia“ je stratégia, ktorá sa má vypracovať a vykonať vzhľadom na každý dotknutý morský región alebo subregión, ako sa uvádza v článku 5;
4. „environmentálny stav“ je celkový stav prostredia v morských vodách, pričom sa berie do úvahy štruktúra, funkcie a procesy morských ekosystémov, ktoré ho tvoria, spolu s prirodzenými fyziografickými, geografickými, biologickými, geologickými a klimatickými faktormi, ako aj fyzikálnymi, akustickými a chemickými podmienkami vrátane tých, ktoré sú dôsledkom ľudskej činnosti v príslušnej oblasti alebo mimo nej;
5. „dobrý environmentálny stav“ je environmentálny stav morských vôd, ktoré tvoria ekologicky rozmanité a dynamické oceány a mora, ktoré sú v rámci štandardných podmienok čisté, zdravé a produktívne, a využívanie morského prostredia je na trvalo udržateľnej úrovni, a teda zachováva potenciál na využitie a činnosti súčasných a budúcich generácií, a to:
- a) štruktúra, funkcie a procesy morských ekosystémov, ktoré ho tvoria, spolu so súvisiacimi fyziografickými, geografickými, geologickými a klimatickými faktormi umožňujú, aby tieto ekosystémy dokonale fungovali a udržiavali si odolnosť voči environmentálnej zmene spôsobenej človekom. Ochránujú sa morské druhy a biotopy, predchádza sa poklesu biodiverzity v dôsledku ľudskej činnosti a rôzne biologické zložky fungujú v rovnováhe;
- b) hydromorfologické, fyzikálne a chemické vlastnosti ekosystémov vrátane vlastností, ktoré vyplývajú z ľudskej činnosti v dotknutej oblasti, podporujú opísané ekosystémy. Antropogénny prísun látok a energie vrátane hluku do morského prostredia nespôsobuje znečistenie.
6. „kritériá“ sú rozlišujúce technické vlastnosti, ktoré sú úzko spojené s kvalitatívnymi deskriptormi;
7. „environmentálny cieľ“ je kvalitatívne alebo kvantitatívne vyjadrenie želaného stavu jednotlivých zložiek morských vôd a tlakov a vplyvov na morské vody pre každý morský región alebo subregión. Environmentálne ciele sa stanovujú v súlade s článkom 10;
8. „znečistenie“ je priame alebo nepriame preniknutie látok alebo energie do morského prostredia v dôsledku ľudskej činnosti vrátane podmorského hluku spôsobeného ľuďmi, ktorý vyvoláva alebo by mohol vyvolať také škodlivé účinky ako poškodenie živých zdrojov a morských ekosystémov vrátane poklesu biodiverzity, ohrozenie ľudského zdravia, obmedzovanie morských činností vrátane rybolovu, turistického ruchu a rekreácie a iných legitímnych spôsobov využívania morí, zníženie kultúry používania morskej vody a zníženie komfortu alebo vo všeobecnosti narušenie trvalo udržateľného využívania morských zdrojov a služieb súvisiacich s morom;
9. „regionálna spolupráca“ je spolupráca a koordinácia činností medzi členskými štátmi, a ak je to možné, spolu s tretími krajinami, pod ktorých právomoc patrí rovnaký morský región alebo subregión, na účely vypracovania a vykonávania morských stratégií;
10. „regionálny morský dohovor“ je ktorýkoľvek z medzinárodných dohovorov alebo ktorákoľvek z medzinárodných dohôd spolu so svojim riadiacim orgánom ustanovený na účely ochrany morského prostredia morských regiónov uvedených v článku 4, ako napr. Dohovor o ochrane morského prostredia oblasti Baltského mora, Dohovor o ochrane morského prostredia severovýchodného Atlantiku a Dohovor o ochrane morského prostredia a pobrežných oblastí Stredozemného mora.

Článok 4

Morské regióny a subregióny

1. Členské štáty pri plnení svojich povinností vyplývajúcich z tejto smernice berú riadne do úvahy skutočnosti, že morské vody, ktoré patria pod ich suverenitu a súdnu právomoc, predstavujú neoddeliteľnú súčasť týchto morských regiónov:

- a) Baltské more;
- b) severovýchodná časť Atlantického oceánu;
- c) Stredozemné more;
- d) Čierne more.

Dobrý environmentálny stav sa určí na úrovni morského regiónu alebo subregiónu uvedeného v článku 4 a na základe generických kvalitatívnych deskriptorov uvedených v prílohe I. S cieľom dosiahnuť dobrý environmentálny stav sa uplatňuje adaptabilné riadenie na základe ekosystémového prístupu;

2. S cieľom zohľadniť špecifiká konkrétnej oblasti členské štáty môžu vykonávať túto smernicu prostredníctvom odkazu na podoblasti morských vôd uvedených v odseku 1 na primeranej úrovni pod podmienkou, že vymedzenie týchto podoblastí je kompatibilné s týmito morskými subregiónmi:

a) v severovýchodnej časti Atlantického oceánu:

- i) Severné more vrátane Kattogatu a Lamanšského prielivu;
- ii) Keltské more;
- iii) Biskajský záliv a pobrežie Pyrenejského polostrova;
- iv) makaronézsky biogeografický región v Atlantickom oceáne vymedzený morskými vodami okolo Azor, Madeiry a Kanárskych ostrovov;

b) v Stredozemnom mori:

- i) západná časť Stredozemného mora;
- ii) Jadranské more;
- iii) Iónske more a stredná časť Stredozemného mora;
- iv) Egejské a Levantské more.

Členské štáty oznámia Komisii každú podoblasť do dátumu uvedeného v článku 26 ods. 1 prvom pododseku, môžu ich zmeniť po dokončení úvodného posúdenia uvedeného v článku 5 ods. 2 písm. a) bode i).

Článok 5

Morské stratégie

1. Každý členský štát vypracuje pre svoje morské vody a vzhľadom na každý morský región alebo subregión morskú stratégiu v súlade s plánom činnosti uvedeným v odseku 2 písm. a) a b).

2. Členské štáty, ktoré sa delia o morský región alebo subregión, spolupracujú v záujme zabezpečenia, aby v rámci každého morského regiónu alebo subregiónu boli opatrenia vyžadované na účely splnenia cieľov tejto smernice, a najmä jednotlivých prvkov morskej stratégie uvedených v písmenách a) a b), koherentné a koordinované v celom dotknutom morskom regióne alebo subregióne v súlade s týmto plánom opatrení, v súvislosti

s ktorým sa dotknuté členské štáty usilujú uplatňovať spoločný prístup:

a) príprava:

- i) úvodné posúdenie súčasného environmentálneho stavu príslušných vôd a environmentálneho vplyvu ľudských činností na ne v súlade s článkom 8 sa má ukončiť do 15. júla 2012;
- ii) určenie dobrého environmentálneho stavu príslušných vôd v súlade s článkom 9 ods. 1 sa má uskutočniť do 15. júla 2012;
- iii) stanovenie série environmentálnych cieľov a s nimi súvisiacich ukazovateľov v súlade s článkom 10 ods. 1 do 15. júla 2012;
- iv) vypracovanie a vykonanie monitorovacieho programu na účely priebežného posudzovania a pravidelnej aktualizácie cieľov v súlade s článkom 11 ods. 1 do 15. júla 2014, ak sa v príslušných právnych predpisoch Spoločenstva neuvádza inak;

b) programy opatrení:

- i) najneskôr do roku 2015 vypracovať program opatrení určených na dosiahnutie alebo na udržanie dobrého environmentálneho stavu v súlade s článkom 13 ods. 1, 2 a 3;
- ii) najneskôr do roku 2016 uviesť do činnosti program uvedený v bode i) v súlade s článkom 13 ods. 10.

3. Členské štáty, ktoré hraničia s rovnakým morským regiónom alebo subregiónom, na ktorý sa vzťahuje táto smernica a v ktorom je stav mora natoľko kritický, že je potrebné bezodkladne konať, by mali navrhnuť plán činnosti podľa odseku 1, čo zahŕňa aj skoršie začatie plnenia programov opatrení, ako aj prípadné prísnejšie ochranné opatrenia, za predpokladu, že to neznemožní, aby iný morský región alebo subregión dosiahol alebo si zachoval dobrý environmentálny stav. V takýchto prípadoch:

- a) dotknuté členské štáty informujú Komisiu o svojom zmenenom harmonograme a postupujú podľa neho;
- b) Komisia sa vyzve, aby zväzila poskytnutie podpory členskými štátmi pre ich zvýšené úsilie o zlepšenie morského prostredia tým, že daný región stanoví za pilotný projekt.

Článok 6

Regionálna spolupráca

1. S cieľom dosiahnuť koordináciu uvedenú v článku 5 ods. 2 členské štáty využijú, ak je to praktické a vhodné, existujúce regionálne inštitucionálne štruktúry zamerané na spoluprácu, do ktorých právomoci príslušný morský región alebo subregión patrí, vrátane tých, ktoré sa vybudovali na základe regionálnych morských dohovorov.

2. Na účely vypracovania a vykonávania morských stratégií členské štáty vynaložia v rámci jednotlivých morských regiónov alebo subregiónov maximálne úsilie na koordináciu svojich činností s tretími krajinami, pod ktorých suverenitou alebo súdnu právomoc patria vody v tom istom morskom regióne alebo subregióne, a využijú pri tom príslušné medzinárodné fóra vrátane mechanizmov a štruktúr vyplývajúcich z regionálnych morských dohovorov.

V tejto súvislosti členské štáty podľa možnosti vychádzajú z príslušných existujúcich programov a činností vytvorených v rámci štruktúr vyplývajúcich z medzinárodných dohôd, ako sú regionálne morské dohovory.

Koordinácia a spolupráca sa, ak je to vhodné, rozšíri na všetky členské štáty v úmorní morského regiónu alebo subregiónu vrátane vnútrozemských krajín s cieľom umožniť členským štátom, aby v rámci morského regiónu alebo subregiónu splnili svoje povinnosti podľa tejto smernice s využitím vytvorených štruktúr spolupráce ustanovených v tejto smernici alebo v smernici 2000/60/ES.

Článok 7

Príslušné orgány

1. Členské štáty určia do 15. júla 2010 pre každý dotknutý morský región alebo subregión príslušný orgán alebo orgány príslušné na vykonávanie tejto smernice vo vzťahu k svojim morským vodám.

Do 15. januára 2011 predložia Komisii zoznam určených príslušných orgánov spolu s informáciami uvedenými v prílohe II.

Členské štáty zároveň zašlú Komisii zoznam svojich príslušných orgánov, čo sa týka tých medzinárodných subjektov, na ktorých činnosti sa podieľajú a ktoré sú relevantné na vykonávanie tejto smernice.

Členské štáty určia v rámci úmoria každého morského regiónu alebo subregiónu aj príslušný orgán alebo orgány príslušné na spoluprácu a koordináciu, ako sa uvádza v článku 6.

2. Členské štáty informujú Komisiu o akýchkoľvek zmenách v informáciách poskytnutých podľa odseku 1, a to do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti takejto zmeny.

KAPITOLA II

MORSKÉ STRATÉGIE: PRÍPRAVA

Článok 8

Posudzovanie

1. Pre každý morský región alebo subregión členské štáty uskutočnia počiatočné posúdenie svojich morských vôd, pričom zohľadnia existujúce údaje, ak sú k dispozícii, a uskutočnia:

a) analýzu základných črt a vlastností a súčasného environmentálneho stavu týchto vôd založenú na orientačnom zozname prvkov stanovenom v tabuľke 1 prílohy III, ktorá zahŕňa fyzikálno-chemické vlastnosti, typy biotopu, biologické zložky a hydromorfológiu;

b) analýzu prevládajúcich tlakov a vplyvov, vrátane ľudskej činnosti, na environmentálny stav týchto vôd, ktorá:

i) je založená na orientačnom zozname prvkov uvedenom v tabuľke 2 prílohy III a zahŕňa kvalitatívne a kvantitatívne kombinácie rôznych tlakov, ako aj rozoznatelné trendy;

ii) zahŕňa kumulatívne a synergické účinky a

iii) zohľadňuje príslušné hodnotenia, ktoré sa vypracovali v súlade s platným právom Spoločenstva;

c) hospodársku a sociálnu analýzu využitia týchto vôd a náklady vyplývajúce zo zhoršovania stavu morského prostredia.

2. Analýzy uvedené v odseku 1 zohľadnia prvky týkajúce sa pobrežných, brakických a výsostných vôd, na ktoré sa vzťahujú príslušné ustanovenia existujúcich právnych predpisov, predovšetkým smernice 2000/60/ES. Zohľadnia alebo využijú ako ich základ aj iné príslušné posúdenia, ako napríklad posúdenia uskutočnené spoločne v rámci regionálnych morských dohovorov, s cieľom vytvoriť komplexné posúdenie stavu morského prostredia.

3. Členské štáty sa pri príprave hodnotenia uvedeného v odseku 1 vynasazia zabezpečiť prostredníctvom koordinácie podľa článkov 5 a 6, aby:

a) hodnotiace metódy boli konzistentné v celom morskom regióne alebo subregióne;

b) sa zohľadnili cezhraničné vplyvy a črty.

Článok 9

Určenie dobrého environmentálneho stavu

1. Odvolávajúc sa na počiatočné posúdenie uskutočnené podľa článku 8 ods. 1, členské štáty stanovujú pre morské vody v každom príslušnom morskom regióne alebo subregióne súbor vlastností charakteristických pre dobrý environmentálny stav na základe kvalitatívnych deskriptorov uvedených v prílohe I.

Členské štáty pritom zohľadnia orientačný zoznam prvkov stanovený v tabuľke 1 prílohy III, ktorá zahŕňa fyzikálno-chemické vlastnosti, typy biotopu, biologické zložky a hydromorfológiu.

Členské štáty prihliadnu aj k tlakom a vplyvom ľudskej činnosti v každom morskom regióne alebo subregióne so zreteľom na orientačné zoznamy uvedené v tabuľke 2 prílohy III.

2. Členské štáty informujú Komisiu o posúdení uskutočnenom podľa článku 8 ods. 1 a o určení dobrého environmentálneho stavu uskutočnenom podľa odseku 1 tohto článku, a to do troch mesiacov od ukončenia tejto druhej činnosti.

3. Kritériá a metodické normy pre členské štáty, ktoré sú určené na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice, sa ustanovia do 15. júla 2010 v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3 na základe príloh I a III s cieľom zabezpečiť jednotnosť a možnosť porovnávať morské regióny alebo subregióny, pokiaľ ide o rozsah, v akom sa dobrý environmentálny stav dosahuje. Pred navrhnutím takýchto kritérií a noriem sa Komisia poradí so všetkými zainteresovanými stranami vrátane zmluvných strán regionálnych morských dohôd.

Článok 10

Stanovenie environmentálnych cieľov

1. Členské štáty stanovujú na základe počiatočného posúdenia uskutočneného podľa článku 8 ods. 1 vzhľadom na každý morský región alebo subregión komplexný súbor environmentálnych cieľov a s nimi súvisiacich ukazovateľov pre svoje morské vody s cieľom usmerniť pokrok k dosiahnutiu dobrého environmentálneho stavu morského prostredia, pričom vezmú do úvahy orientačný zoznam tlakov a vplyvov uvedený v tabuľke 2 prílohy III a zoznam vlastností uvedený v prílohe IV.

Pri zostavovaní týchto cieľov a ukazovateľov zohľadnia pokračujúce uplatňovanie príslušných existujúcich environmentálnych cieľov stanovených na vnútroštátnej úrovni, na úrovni Spoločenstva alebo na medzinárodnej úrovni vo vzťahu k tým istým vodám a zabezpečia, aby sa tieto ciele navzájom dopĺňali a aby sa v čo najväčšej miere zohľadnili aj príslušné cezhraničné vplyvy a črty.

2. Členské štáty oznámia environmentálne ciele Komisii do troch mesiacov od ich stanovenia.

Článok 11

Monitorovacie programy

1. Členské štáty na základe počiatočného posúdenia uskutočneného podľa článku 8 ods. 1 vypracujú a vykonajú koordinované monitorovacie programy na priebežné posudzovanie environmentálneho stavu svojich morských vôd na základe orientačných zoznamov prvkov stanovených v prílohe III a zoznamu stanoveného v prílohe V s odkazom na environmentálne ciele stanovené podľa článku 10.

Monitorovacie programy musia byť vo vzájomnom súlade v rámci morských regiónov alebo subregiónov a musia vychádzať z príslušných ustanovení o posudzovaní a monitorovaní stanovených v právnych predpisoch Spoločenstva vrátane smernice o biotopoch a smernice o vtákoch alebo v medzinárodných dohodách, a musia byť s nimi kompatibilné.

2. Členské štáty so spoločným morským regiónom alebo subregiónom vypracujú monitorovacie programy v súlade s odsekom 1 a v záujme konzistentnosti a koordinácie uskutočnia potrebné kroky, aby zabezpečili:

a) konzistentnosť monitorovacích metód v morskom regióne alebo subregióne a uľahčili tým porovnateľnosť výsledkov monitorovania;

b) zohľadnenie príslušných cezhraničných vplyvov a črt.

3. Členské štáty informujú Komisiu o monitorovacích programoch do troch mesiacov od ich vypracovania.

4. Špecifikácie a štandardizované metódy monitorovania a posudzovania, ktoré zohľadňujú existujúce záväzky a zabezpečujú porovnateľnosť medzi výsledkami monitorovania a posudzovania a ktoré sú určené na zmenu a doplnenie menej podstatných prvkov tejto smernice, sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3.

Článok 12

Oznámenia a posúdenie Komisie

Na základe všetkých oznámení poskytnutých podľa článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 2 a článku 11 ods. 3 vo vzťahu ku každému morskému regiónu alebo subregiónu Komisia zhodnotí v prípade každého členského štátu, či oznámené prvky predstavujú vhodný rámec na splnenie požiadaviek tejto smernice, a môže príslušný členský štát požiadať o všetky dostupné a potrebné dodatočné informácie.

Pri zostavovaní týchto hodnotení Komisia vezme do úvahy jednotnosť rámcov v jednotlivých morských regiónoch alebo subregiónoch a v celom Spoločenstve.

Do šiestich mesiacov od získania uvedených oznámení Komisia informuje dotknuté členské štáty o tom, či podľa jej názoru sú oznámené prvky v súlade s touto smernicou, a poskytne usmernenie týkajúce sa úprav, ktoré považuje za potrebné.

KAPITOLA III

MORSKÉ STRATÉGIE: PROGRAMY OPATRENÍ

Článok 13

Programy opatrení

1. Vzhľadom na každý dotknutý morský región alebo subregión členské štáty určia opatrenia, ktoré je potrebné v ich morských vodách prijať na dosiahnutie alebo udržanie dobrého environmentálneho stavu určeného podľa článku 9 ods. 1.

Tieto opatrenia sa navrhnu na základe počiatočného posúdenia uskutočneného podľa článku 8 ods. 1 a s odkazom na environmentálne ciele stanovené podľa článku 10 ods. 1, pričom sa zohľadnia typy opatrení uvedené v prílohe VI.

2. Členské štáty začlenia opatrenia navrhnuté podľa odseku 1 do programu opatrení a zohľadnia pritom príslušné opatrenia požadované podľa právnych predpisov Spoločenstva, najmä podľa smernice 2000/60/ES, smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd⁽¹⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie⁽²⁾, ako aj nadchádzajúcej právnej úpravy o normách kvality životného prostredia v oblasti vodného hospodárstva alebo medzinárodných dohôd.

3. Pri vypracúvaní programu opatrení podľa odseku 2 budú členské štáty venovať náležitú pozornosť trvalo udržateľnému

rozvoju, a najmä sociálnemu a hospodárskemu vplyvu plánovaných opatrení. Členské štáty môžu s cieľom pomôcť príslušnému orgánu alebo orgánom uvedeným v článku 7 dosiahnuť ciele jednotným spôsobom určiť administratívne rámce alebo ich vytvoriť, aby pre nich bola takáto interakcia prínosom.

Pred zavedením akéhokoľvek nového opatrenia členské štáty zabezpečia, aby opatrenia boli nákladovo efektívne a technicky uskutočniteľné, a vykonajú posúdenie vplyvu vrátane analýzy nákladov a prínosov.

4. Programy opatrení ustanovené podľa tohto článku musia zahŕňať opatrenia priestorovej ochrany, napríklad osobitne chránené územia podľa smernice o biotopoch, osobitne chránené územia podľa smernice o vtákoch, ako aj morské chránené oblasti, ako ich schválilo Spoločenstvo alebo dotknuté členské štáty v rámci medzinárodných alebo regionálnych dohôd, ktorých sú zmluvnými stranami, ktoré budú prínosom pre zosúladené a reprezentatívne siete morských chránených oblastí a budú primerane prihliadať na diverzitu ekosystémov, ktoré ich tvoria.

5. V prípadoch, ak sa členské štáty domnievajú, že riadenie ľudskej činnosti na úrovni Spoločenstva alebo na medzinárodnej úrovni bude mať pravdepodobne významný vplyv na morské prostredie, najmä na oblasti uvedené v odseku 4, obrátia sa samostatne alebo spoločne na príslušné orgány alebo medzinárodné organizácie, aby posúdili a prípadne prijali opatrenia, ktoré by mohli byť potrebné na dosiahnutie cieľov tejto smernice a ktoré by pomohli zachovať alebo v prípade potreby obnoviť celistvosť, štruktúru a fungovanie ekosystémov.

6. Členské štáty zverejnia najneskôr do roku 2013 pre každý morský región alebo subregión príslušné informácie o oblastiach uvedených v odsekoch 4 a 5.

7. Členské štáty vo svojich programoch opatrení uvedú, ako sa majú opatrenia vykonávať a ako budú prispievať k dosahovaniu environmentálnych cieľov stanovených podľa článku 10 ods. 1.

8. Členské štáty posúdia vplyvy svojich programov opatrení na vody mimo svojich morských vôd s cieľom minimalizovať riziko vzniku škôd a podľa možnosti dosiahnuť pozitívny účinok na tieto vody.

9. Členské štáty informujú Komisiu a všetky ostatné dotknuté členské štáty o svojich programoch opatrení, a to do troch mesiacov od ich vypracovania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 64, 4.3.2006, s. 37.

10. S výhradou článku 16 členské štáty zabezpečia, aby sa programy začali realizovať do jedného roka od ich vypracovania.

Článok 14

Výnimky

1. Členský štát v rámci svojich morských vôd môže identifikovať prípady, v ktorých z ktoréhokoľvek z dôvodov uvedených v písmenách a) až d) nemožno po každej stránke dosiahnuť environmentálne ciele alebo dobrý environmentálny stav prostredníctvom opatrení prijatých členskými štátmi alebo ich nemožno dosiahnuť v rámci príslušného harmonogramu z dôvodov uvedených v písmene e):

- a) činnosť alebo nečinnosť, za ktorú dotknutý členský štát nie je zodpovedný;
- b) prírodné príčiny;
- c) vyššia moc;
- d) modifikácie alebo úpravy fyzikálnych vlastností morských vôd spôsobené činnosťami uskutočnenými z dôvodov prvoradého verejného záujmu, ktorý prevážil nad negatívnym vplyvom na životné prostredie vrátane akéhokoľvek cezhraničného vplyvu;
- e) prírodné podmienky, ktoré neumožňujú, aby sa zlepšenie stavu dotknutých morských vôd dosiahlo načas.

Dotknutý členský štát jasne identifikuje tieto prípady vo svojom programe opatrení a Komisii poskytne odôvodnenie svojho názoru. Pri identifikovaní týchto prípadov členský štát zväží dôsledky pre členské štáty v dotknutom morskom regióne alebo subregióne.

Dotknuté členské štáty však prijímajú primerané *ad hoc* opatrenia so zámerom pokračovať v plnení environmentálnych cieľov, zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu stavu morských vôd postihnutých z dôvodov uvedených v písmenách b), c) a d) a zmierniť nepriaznivý vplyv na úrovni dotknutého morského regiónu alebo subregiónu, alebo v morských vodách iných členských štátov.

2. V situácii, na ktorú sa vzťahuje odsek 1 písm. d), členské štáty zabezpečia, aby modifikácie alebo úpravy nespôsobili trvalé vylúčenie alebo znemožnenie dosiahnutia dobrého environmentálneho stavu na úrovni dotknutého morského regiónu alebo subregiónu, alebo v morských vodách iných členských štátov.

3. *Ad hoc* opatrenia uvedené v odseku 1 treťom pododseku sa v rámci možností začlenia do programov opatrení.

4. Členské štáty vypracujú a vykonajú všetky prvky morských stratégií uvedené v článku 5 ods. 2, pritom sa však od nich nebude žiadať, s výnimkou počiatočného posudzovania podľa článku 8, aby uskutočnili osobitné kroky, ak neexistuje významné riziko pre morské prostredie alebo ak by boli náklady neprimerané vzhľadom na riziko pre morské prostredie, a za predpokladu, že nedochádza k ďalšiemu zhoršovaniu stavu.

Ak členský štát neuskutoční žiadne kroky pre niektorý z uvedených dôvodov, poskytne Komisii potrebné odôvodnenie, aby podložil svoje rozhodnutie, musí však predísť tomu, aby dosahovanie dobrého environmentálneho stavu nebolo trvalo ohrozené.

Článok 15

Odporúčania pre činnosť Spoločenstva

1. Ak členský štát zistí problém, ktorý má vplyv na environmentálny stav jeho morských vôd a ktorý nemožno vyriešiť pomocou opatrení prijatých na vnútroštátnej úrovni alebo ktorý súvisí s inou politikou Spoločenstva alebo medzinárodnou dohodou, informuje o tejto skutočnosti Komisiu a poskytne jej odôvodnenie svojho názoru.

Komisia odpovie v lehote šiestich mesiacov.

2. Ak je potrebná činnosť inštitúcií Spoločenstva, členské štáty zašlú Komisii a Rade vhodné odporúčania pre opatrenia týkajúce sa problémov uvedených v odseku 1. Ak sa v relevantných právnych predpisoch Spoločenstva neuvádza inak, Komisia odpovie na takéto odporúčanie v lehote šiestich mesiacov a tieto odporúčania prípadne zohľadní pri predkladaní súvisiacich návrhov Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 16

Oznámenia a posúdenie Komisie

Komisia na základe všetkých oznámení poskytnutých podľa článku 13 ods. 9 vo vzťahu ku každému morskému regiónu alebo subregiónu zhodnotí v prípade každého členského štátu, či oznámené prvky predstavujú vhodný rámec na splnenie požiadaviek tejto smernice, a môže príslušný členský štát požiadať o všetky dostupné a potrebné dodatočné informácie.

Pri zostavovaní týchto hodnotení Komisia vezme do úvahy jednotnosť programov opatrení v celom Spoločenstve.

Komisia do šiestich mesiacov od získania uvedených oznámení informuje dotknuté členské štáty o tom, či sú podľa jej názoru oznámené programy opatrení v súlade s touto smernicou, a poskytuje usmernenie týkajúce sa úprav, ktoré považuje za potrebné.

KAPITOLA IV

AKTUALIZÁCIA, SPRÁVY A INFORMOVANIE VEREJNOSTI

Článok 17

Aktualizácia

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli morské stratégie vzhľadom na jednotlivé dotknuté morské regióny alebo subregióny vždy aktuálne.

2. Na účely odseku 1 členské štáty preskúmajú koordinovaným spôsobom uvedeným v článku 5 vo svojich morských stratégiách každých šesť rokov od ich ustanovenia tieto prvky:

a) počiatočné posúdenie a stanovenie dobrého environmentálneho stavu ustanovené v článku 8 ods. 1 a v článku 9 ods. 1;

b) environmentálne ciele stanovené podľa článku 10 ods. 1;

c) monitorovacie programy vypracované podľa článku 11 ods. 1;

d) programy opatrení vypracované podľa článku 13 ods. 2

3. Podrobné informácie o každej aktualizácii uskutočnenej po preskúmaní ustanovenom v odseku 2 sa do troch mesiacov od ich uverejnenia v súlade s článkom 19 ods. 2 zašlú Komisii, zmluvným stranám regionálnych morských dohovorov a všetkým ostatným zainteresovaným členským štátom.

4. Na tento článok sa primerane uplatňujú články 12 a 16.

Článok 18

Priebežné správy

Členské štáty predložia Komisii do troch rokov od uverejnenia každého programu opatrení alebo jeho aktualizácie v súlade s článkom 19 ods. 2 stručnú priebežnú správu o pokroku dosiahnutom vo vykonávaní daného programu.

Článok 19

Konzultácie s verejnosťou a poskytovanie informácií

1. Členské štáty v súlade s príslušnými existujúcimi právnymi predpismi Spoločenstva zabezpečia, aby sa všetkým zainteresovaným stranám včas a efektívne poskytli príležitosti na účasť na vykonávaní tejto smernice, ktoré zahrnú, ak je to možné, existujúce riadiace orgány a štruktúry vrátane regionálnych morských dohovorov, vedeckých poradných orgánov a regionálnych poradných rád.

2. Členské štáty uverejnia a sprístupnia verejnosti na pripomienkovanie zhrnutie týchto prvkov svojich morských stratégií alebo s nimi súvisiacich aktualizácií:

a) počiatočné posúdenie a určenie dobrého environmentálneho stavu, ako je ustanovené v článku 8 ods. 1 a v článku 9 ods. 1;

b) environmentálne ciele stanovené podľa článku 10 ods. 1;

c) monitorovacie programy vypracované podľa článku 11 ods. 1;

d) programy opatrení vypracované podľa článku 13 ods. 2.

3. Pokiaľ ide o prístup k informáciám o životnom prostredí, uplatňuje sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí⁽¹⁾.

V súlade so smernicou 2007/2/ES členské štáty poskytnú Komisii na účely plnenia jej úloh vyplývajúcich z tejto smernice, najmä na preskúmanie stavu morského prostredia v Spoločenstve podľa článku 20 ods. 3 písm. b), prístup a užívateľské práva v súvislosti s týmito údajmi a informáciami, ktoré sa získajú z počiatočného posúdenia podľa článku 8 a z monitorovacích programov vypracovaných podľa článku 11.

Do šiestich mesiacov od získania údajov a informácií, ktoré sa získajú z počiatočného posúdenia podľa článku 8 a z monitorovacích programov vypracovaných podľa článku 11, sa tieto informácie a údaje poskytnú Európskej environmentálnej agentúre na vykonávanie jej úloh.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

Článok 20

Správy Komisie

1. Komisia uverejní prvú hodnotiacu správu o vykonávaní tejto smernice do dvoch rokov od doručenia všetkých programov opatrení, v každom prípade však najneskôr v roku 2019.

Ďalšie správy potom uverejňuje každých šesť rokov. Predloží správy Európskemu parlamentu a Rade.

2. Najneskôr do 15. júla 2012 Komisia uverejní správu hodnotiacu prínos tejto smernice k implementácii existujúcich povinností, záväzkov a iniciatív členských štátov alebo Spoločenstva na úrovni Spoločenstva alebo na medzinárodnej úrovni v oblasti ochrany životného prostredia v morských vodách.

Táto správa sa postúpi Európskemu parlamentu a Rade.

3. Správy ustanovené v odseku 1 obsahujú:

- a) prehľad o pokroku dosiahnutom pri vykonávaní tejto smernice;
- b) prehľad o stave morského prostredia v Spoločenstve vypracovaný v koordinácii s Európskou environmentálnou agentúrou a s príslušnými regionálnymi morskými a rybárskymi organizáciami a dohovormi;
- c) prehľad morských stratégií spolu s návrhmi na ich vylepšenie;
- d) súhrn informácií od členských štátov získaných podľa článkov 12 a 16 a súhrn posúdení, ktoré vypracovala Komisia v súlade s článkom 16 a vo vzťahu k informáciám, ktoré dostala od členských štátov podľa článku 15;
- e) súhrn odpovedí na všetky správy, ktoré členské štáty zaslali Komisii podľa článku 18;
- f) súhrn odpovedí na pripomienky Európskeho parlamentu a Rady k predchádzajúcim morským stratégiám;
- g) prehľad príspevku iných príslušných politík Spoločenstva k dosiahnutiu cieľov tejto smernice.

Článok 21

Správa o pokroku v chránených oblastiach

Na základe informácií poskytnutých členskými štátmi do roku 2013 predloží Komisia do roku 2014 správu o pokroku pri vytváraní chránených morských oblastí so zreteľom na existujúce záväzky podľa platných právnych predpisov Spoločenstva a medzinárodné záväzky Spoločenstva a členských štátov.

Táto správa sa postúpi Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 22

Financovanie Spoločenstvom

1. Vzhľadom na prioritu, akú má vytvorenie námorných stratégií, vykonávanie tejto smernice sa podporí prostredníctvom existujúcich finančných nástrojov Spoločenstva v súlade s platnými pravidlami a podmienkami.

2. EÚ spolufinancuje programy vypracované členskými štátmi v súlade s existujúcimi finančnými nástrojmi.

Článok 23

Preskúmanie tejto smernice

Komisia preskúma túto smernicu do 15. júla 2023 a prípadne navrhne potrebné zmeny a doplnenia.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24

Technické úpravy

1. Prílohy III, IV a V sa môžu zmeniť a doplniť na základe vedeckého a technického pokroku v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 3, pričom sa zohľadnia lehoty na preskúmanie a aktualizáciu morských stratégií ustanovené v článku 17 ods. 2.

2. V súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 25 ods. 2:

- a) sa môžu prijať metodické normy na uplatňovanie príloh I, III, IV a V;
- b) sa môžu prijať technické formáty na účely prenosu a spracovania údajov vrátane štatistických a kartografických údajov.

Článok 25**Výbor**

1. Komisii pomáha výbor.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 26**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 15. júla 2010. Znenie týchto ustanovení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

3. Členské štáty bez morských vôd uvedú do účinnosti len tie ustanovenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie súladu s požiadavkami podľa článku 6 a článku 7.

Ak sú takéto ustanovenia už v účinnosti v rámci vnútroštátnych právnych predpisov, dotknuté členské štáty oznámia znenie týchto ustanovení Komisii.

Článok 27**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 28**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 17. júna 2008.

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
J. LENARČIČ

PRÍLOHA I

Kvalitatívne deskriptory na určenie dobrého environmentálneho stavu

(uvedené v článku 3 bode 5, článku 9 ods. 1, článku 9 ods. 3 a článku 24)

1. Biodiverzita sa zachováva. Kvalita a výskyt biotopov a rozdelenie a abundancia druhov sú v súlade s prevládajúcimi fyziografickými, geografickými a klimatickými podmienkami.
2. Početnosť nepôvodných druhov, ktoré sa introdukovali ľudskou činnosťou, nespôsobuje nepriaznivé zmeny ekosystémov.
3. Populácie všetkých rýb, mäkkýšov a kôrovcov využívaných na komerčné účely sú v rámci bezpečných biologických limitov a vykazujú rozdelenie podľa veku populácie a veľkosti svedčiace o jej dobrom stave.
4. Všetky zložky morských potravinových reťazcov, ktoré sú známe, sa vyskytujú v normálnej abundancii a diverzite a na úrovni, ktorá je schopná zabezpečiť dlhodobú bohatosť druhov a zachovanie ich úplnej reprodukčnej schopnosti.
5. Eutrofikácia vplyvom ľudskej činnosti je minimalizovaná, najmä jej negatívne účinky, napríklad zníženie biodiverzity, zhoršovanie ekosystému, bujnenie škodlivých rias a nedostatok kyslíka vo vodách v blízkosti dna.
6. Integrita morského dna je na takej úrovni, ktorá zabezpečuje, aby sa zachovávala štruktúra a funkcie ekosystémov, a najmä aby nemala zlý vplyv na ekosystémy pri morskom dne.
7. Trvalá zmena hydrografických podmienok nemá nepriaznivý vplyv na morské ekosystémy.
8. Koncentrácie kontaminujúcich látok nie sú na takej úrovni, že by spôsobovali znečistenie.
9. Obsah kontaminujúcich látok v rybách a iných plodoch mora určených na ľudskú spotrebu nepresahuje úroveň stanovenú v právnych predpisoch Spoločenstva alebo iných príslušných normách.
10. Vlastností a množstvo morského odpadu nepoškodzujú pobrežné a morské prostredie.
11. Prívod energie vrátane podmorského hluku je na takej úrovni, že nemá nepriaznivý vplyv na morské prostredie.

Členské štáty v záujme určenia vlastností dobrého environmentálneho stavu v morskom regióne alebo subregióne, ako sa ustanovuje v článku 9 ods. 1, zväžia každý z kvalitatívnych deskriptorov uvedených v prílohe, aby identifikovali tie deskriptory, ktoré sa majú používať na určenie dobrého environmentálneho stavu pre uvedený morský región alebo subregión. Ak sa členský štát domnieva, že jeden alebo viaceré deskriptory nie je vhodné použiť, poskytne Komisii odôvodnenie v rámci oznámenia zaslaného podľa článku 9 ods. 2.

PRÍLOHA II

Príslušné orgány

(uvedené v článku 7 ods. 1)

1. Názov a adresa príslušného orgánu alebo orgánov – úradný názov a adresa určeného príslušného orgánu/orgánov.
 2. Právne postavenie príslušného orgánu alebo orgánov – stručný opis právneho postavenia príslušného orgánu alebo orgánov.
 3. Povinnosti – stručný opis právnych a správnych povinností príslušného orgánu alebo orgánov a ich úlohy súvisiacej s príslušnými morskými vodami.
 4. Členstvo – ak príslušný orgán alebo orgány vystupujú v úlohe koordinačných orgánov pre iné príslušné orgány, požaduje sa zoznam týchto orgánov spolu so zhrnutím inštitucionálnych vzťahov vytvorených na zabezpečenie koordinácie.
 5. Regionálna alebo subregionálna koordinácia – požaduje sa prehľad mechanizmov vytvorených na účely zabezpečenia koordinácie medzi členskými štátmi, ktorých morské vody patria do toho istého morského regiónu alebo subregiónu.
-

PRÍLOHA III

Vlastnosti, tlaky a vplyvy

(uvedené v článku 8 ods. 1, článku 9 ods. 1, článku 9 ods. 3, článku 10 ods. 1, článku 11 ods. 1 a článku 24)

Tabuľka 1

Vlastnosti

Fyzikálne a chemické vlastnosti	<ul style="list-style-type: none"> — topografia a batymetria morského dna, — ročný a sezónny teplotný režim a ľadová pokrývka, rýchlosť prúdov, vystupovanie studenej vody na povrch, expozícia vlnám, premiešavacie vlastnosti, turbidita, lehota zdržania, — priestorové a časové rozloženie salinity, — priestorové a časové rozloženie živín [rozpustený anorganický dusík (DIN), celkový obsah fosforu (TN), rozpustený anorganický fosfor (DIP), celkový obsah fosforu (TP), celkový obsah organického uhlíka (TOC)] a kyslíka, — profily pH, pCO₂ alebo ekvivalentné informácie použité na meranie morskej acidity.
Typy biotopov	<ul style="list-style-type: none"> — prevládajúce typy biotopov na morskom dne a vo vodnom stĺpci s opisom charakteristických fyzikálnych a chemických vlastností, ako napríklad hĺbka, teplotný režim vody, prúdy a iné pohyby vody, salinita, štruktúra a zloženie podložia morského dna, — identifikácia a mapovanie osobitných typov biotopov, najmä tých, ktoré sú na základe právnych predpisov Spoločenstva (smernica o biotopoch a smernica o vtákoch) alebo medzinárodných dohovorov uznané a určené ako biotopy osobitného vedeckého záujmu alebo osobitného záujmu z hľadiska biodiverzity, — biotopy v oblastiach, ktoré si vďaka svojim vlastnostiam, polohe alebo strategickému významu zaslúžia mimoriadnu pozornosť. Môžu sem patriť oblasti, na ktoré pôsobia intenzívne alebo osobitné tlaky, alebo oblasti, ktoré si zaslúžia osobitný ochranný režim.
Biologické vlastnosti	<ul style="list-style-type: none"> — opis biologických spoločenstiev spojených s prevládajúcimi biotopmi morského dna a vodného stĺpca. Sem patria informácie o spoločenstvách fytoplanktónu a zooplanktónu vrátane druhov a sezónnej a geografickej variability, — informácie o krytosemenných rastlinách, makroriasach a bezstavovcoch žijúcich na dne vrátane druhového zloženia, biomasy a ročnej/sezónnej variability, — informácie o štruktúre rybných populácií vrátane ich hojnosti, rozloženia a štruktúry populácií podľa veku/veľkosti, — opis dynamiky populácií, prirodzenej a skutočnej oblasti výskytu a stavu druhov morských cicavcov a plazov vyskytujúcich sa v morskom regióne alebo subregióne, — opis dynamiky populácií, prirodzenej a skutočnej oblasti výskytu a stavu druhov morských vtákov vyskytujúcich sa v morskom regióne alebo subregióne, — opis dynamiky populácií, prirodzenej a skutočnej oblasti výskytu a stavu druhov, ktoré sú predmetom právnych predpisov Spoločenstva alebo medzinárodných dohôd, vyskytujúcich sa v morskom regióne alebo subregióne, — prehľad dočasného výskytu, hojnosti a priestorového rozloženia nepôvodných exotických druhov alebo prípadne geneticky odlišných foriem pôvodných druhov, ktoré sa vyskytujú v morskom regióne alebo subregióne.
Iné vlastnosti	<ul style="list-style-type: none"> — opis situácie, pokiaľ ide o chemické látky vrátane tých, ktorých prítomnosť vyvoláva obavy, kontamináciu sedimentov, horúce škvry, otázky týkajúce sa zdravia a kontamináciu bioty (najmä bioty, ktorá sa používa na ľudskú spotrebu), — opis akýchkoľvek iných črt alebo vlastností typických alebo osobitných pre morský región alebo subregión.

Tabuľka 2
Tlaky a vplyvy

Hmotné straty	<ul style="list-style-type: none"> — zavalenie (napr. konštrukciami vybudovanými človekom, zneškodňovaním vybagrovanej hlušiny), — uzavretie (napr. trvalými stavbami).
Fyzikálne poškodenie	<ul style="list-style-type: none"> — zmeny v stave zanesenia bahnom (napr. vypúšťaním látok, zvýšeným odtokom, zoškra-bávaním/zneškodňovaním vybagrovanej hlušiny), — abrázia (napr. vplyvom komerčného rybolovu na morské dno, plavbami lodí, kotvením), — selektívny lov (napr. prieskumom a využívaním živých a neživých prírodných zdrojov z morského dna a podložia).
Iné fyzikálnenarušenie	<ul style="list-style-type: none"> — hluk pod vodou (napr. činnosť lodí, podvodné akustické zariadenie), — morský odpad.
Zasahovanie do hydrologických procesov	<ul style="list-style-type: none"> — významné zmeny teplotných režimov (napr. vypúšťaním látok z elektrární), — významné zmeny v režime salinity (napr. výstavbou, ktorá obmedzuje pohyby vody, odberom vody).
Kontaminácia nebezpečnými látkami	<ul style="list-style-type: none"> — introdukcia syntetických zložiek (napr. prioritných látok podľa smernice 2000/60/ES, ktoré sú relevantné pre morské prostredie, napríklad pesticídov, antivegetatívnych náte-rových látok, liečiv, ktoré sú dôsledkom napr. úniku z plošných zdrojov, úniku z lodí, atmosférickej depozície) a biologicky aktívnych látok, — zavedenie nesyntetických látok a zložiek (napr. ťažkých kovov, uhlíkovodíkov, ktoré sú dôsledkom napr. úniku z lodí a prieskumu a využívania ložísk ropy, zemného plynu a minerálov, atmosférickej depozície, prívodu z pobrežia), — introdukcia rádionuklidov.
Systematické a/alebo náhodné uvoľňovanie látok	<ul style="list-style-type: none"> — introdukcia iných látok, pevných, kvapalných alebo plyných, do morských vôd, ktorá je dôsledkom ich systematického a/alebo náhodného uvoľňovania do morského prostredia povoleného inými právnymi predpismi Spoločenstva a/alebo medzinárodnými doho-vormi.
Obohacovanie o živiny a organické látky	<ul style="list-style-type: none"> — prívod hnojív a iných látok bohatých na dusík a fosfor (napr. z bodových a plošných zdrojov vrátane poľnohospodárstva, akvakultúry, atmosférickej depozície), — prívod organickej hmoty (napr. kanalizácia, morská akvakultúra, prívod z pobrežia).
Biologické narušenie	<ul style="list-style-type: none"> — introdukcia mikrobiologických patogénov, — introdukcia nepôvodných druhov a ich premiestňovanie, — selektívny lov druhov vrátane náhodného výlovu neželaných druhov (napr. komerčným a rekreačným rybolovom).

PRÍLOHA IV

Orientačný zoznam vlastností, ktoré sa vezmú do úvahy pri stanovovaní environmentálnych cieľov

(uvedený v článku 10 ods. 1 a článku 24)

1. Primerané zahrnutie prvkov charakterizujúcich morské vody, ktoré patria pod zvrchovanosť alebo súdnu právomoc členských štátov v morskom regióne alebo subregióne.
 2. Potreba stanoviť: a) ciele, ktorými sa vytvoria želané podmienky na základe vymedzenia dobrého environmentálneho stavu; b) merateľné ciele a súvisiace ukazovatele, ktoré umožnia monitorovanie a posudzovanie, a c) operačné ciele týkajúce sa konkrétnych vykonávacích opatrení zameraných na podporu ich splnenia.
 3. Špecifikácia environmentálneho stavu, ktorý sa má dosiahnuť alebo udržať, a jeho vyjadrenie pomocou merateľných vlastností prvkov charakterizujúcich morské vody členského štátu v rámci morského regiónu alebo subregiónu.
 4. Jednotnosť súboru cieľov, neexistencia rozporov medzi nimi.
 5. Špecifikácia zdrojov potrebných na dosiahnutie cieľov.
 6. Formulácia cieľov vrátane možných predbežných cieľov spolu s časovým plánom ich plnenia.
 7. Špecifikácia ukazovateľov určených na monitorovanie postupu prác a na usmernenie riadiacich rozhodnutí na dosiahnutie cieľov.
 8. Prípadne špecifikácia referenčných bodov (cieľové a hraničné referenčné body).
 9. Náležitá pozornosť venovaná sociálnym a hospodárskym otázkam pri stanovovaní cieľov.
 10. Preskúmanie súboru environmentálnych cieľov, súvisiacich ukazovateľov a hraničných i cieľových referenčných bodov stanovených na základe environmentálneho cieľa ustanoveného v článku 1 s cieľom posúdiť, či dosiahnutie cieľov povedie k dosiahnutiu vyhovujúceho stavu morských vôd, ktoré patria pod zvrchovanosť alebo súdnu právomoc členských štátov v rámci morského regiónu.
 11. Kompatibilita cieľov so záväzkami, ktoré prijalo Spoločenstvo a členské štáty na základe príslušných medzinárodných a regionálnych dohôd, s využitím tých, ktoré sú pre dotknutý morský región alebo subregión najdôležitejšie, s cieľom splniť environmentálne ciele stanovené v článku 1.
 12. Súbor cieľov a ukazovateľov by sa mal po zostavení preskúmať vzhľadom na environmentálny cieľ ustanovený v článku 1, aby sa posúdilo, či splnenie cieľov povedie k dosiahnutiu vyhovujúceho stavu morského prostredia.
-

PRÍLOHA V

Monitorovacie programy

(uvedené v článku 11 ods. 1 a článku 24)

1. Potreba poskytovať informácie na účely posúdenia environmentálneho stavu a odhadu, koľko treba urobiť na dosiahnutie dobrého environmentálneho stavu a pokroku, ktorý sa musí ešte uskutočniť, aby sa dobrý environmentálny stav dosiahol, a to v súlade s prílohou III a kritériami a metodickými normami, ktoré sa majú vymedziť podľa článku 9 ods. 3.
2. Potreba zabezpečiť tvorbu informácií umožňujúcich identifikáciu vhodných ukazovateľov pre environmentálne ciele ustanovené v článku 10.
3. Potreba zabezpečiť tvorbu informácií umožňujúcich posúdenie vplyvu opatrení uvedených v článku 13.
4. Potreba zahrnúť činnosti určené na zisťovanie príčin zmien, a tým aj možných nápravných opatrení, ktoré by sa museli prijať na účely návratu k dobrému environmentálnemu stavu v prípadoch, keď sa zistia odchýlky od požadovaného rozsahu takéhoto stavu.
5. Potreba poskytovať informácie o chemických kontaminujúcich látkach v prípade druhov určených na ľudskú spotrebu, ktoré pochádzajú z oblastí komerčného rybolovu.
6. Potreba zahrnúť činnosti, ktoré potvrdia, že nápravné opatrenia zabezpečili požadované zmeny a nemali žiadne vedľajšie nežiaduce účinky.
7. Potreba zhromažďovať informácie na základe morských regiónov alebo subregiónov v súlade s článkom 4.
8. Potreba zabezpečiť, aby prístupy k posudzovaniu a metódy posudzovania boli v rámci morských regiónov a/alebo subregiónov aj medzi nimi porovnateľné.
9. Potreba vypracovať technické špecifikácie a štandardizované metódy monitorovania na úrovni Spoločenstva, aby bola možná porovnateľnosť informácií.
10. Potreba zabezpečiť v čo najväčšej možnej miere kompatibilitu s existujúcimi programami vypracovanými na regionálnej a medzinárodnej úrovni s cieľom posilniť jednotnosť medzi týmito programami a zabrániť zdvojeniu vynaloženého úsilia, a to s využitím tých usmernení na monitorovanie, ktoré sú pre dotknutý morský región alebo subregión najrelevantnejšie.
11. Potreba zahrnúť do počiatočného posudzovania ustanoveného v článku 8 posúdenie hlavných zmien v environmentálnych podmienkach a v prípade potreby aj nových a vznikajúcich problémov.
12. Potreba zaoberať sa v rámci počiatočného posudzovania ustanoveného v článku 8 príslušnými prvkami uvedenými v prílohe III vrátane ich prirodzenej premenlivosti a hodnotiť trendy v dosahovaní environmentálnych cieľov stanovených podľa článku 10 ods. 1 podľa možnosti prostredníctvom súboru ukazovateľov a ich hraničných a cieľových referenčných bodov.

PRÍLOHA VI

Programy opatrení

(uvedené v článku 13 ods. 1 a článku 24)

1. Vstupné kontroly: riadiace opatrenia, ktoré ovplyvňujú povolený rozsah ľudskej činnosti.
 2. Výstupné kontroly: riadiace opatrenia, ktoré ovplyvňujú povolený stupeň narušenia zložiek ekosystému.
 3. Priestorové a časové rozvrhnutie kontrol: riadiace opatrenia, ktoré ovplyvňujú to, kedy a kde sa môže činnosť vykonať.
 4. Riadiace koordinačné opatrenia: nástroje na zabezpečenie koordinovaného riadenia.
 5. Opatrenia na zlepšenie zistiteľnosti pôvodcu morského znečistenia v prípadoch, v ktorých je to uskutočniteľné.
 6. Hospodárske stimuly: riadiace opatrenia, ktoré zabezpečujú, že konanie spôsobom, ktorý pomáha splniť cieľ, ktorým je dosiahnutie dobrého environmentálneho stavu, je v hospodárskom záujme tých, ktorí tieto ekosystémy využívajú.
 7. Zmierňujúce a nápravné nástroje: riadiace nástroje, ktoré usmerňujú činnosť ľudí tak, aby sa obnovovali poškodené zložky morských ekosystémov.
 8. Komunikácia, zapojenie zainteresovaných strán a zvyšovanie verejného povedomia.
-